

ROVVILTNEEMNDA I REGION 3 Oppland

Adresseliste

Deres ref

Vår ref

Arkivnr

Dato 08.05.2020

Rovviltneemnda i region 3 – vedtak om kvote for betinget skadefelling på ulv, 2021/2022

Rovviltneemnda i region 3 gjorde i den 5. mai 2021 følgende vedtak:

I. Om nemndas myndighet

Rovviltneemnda i region 3 viser til at det ikke er mål om ynglinger av ulv i region 3, og nemnda har følgelig myndighet til å åpne for skadefelling og lisensfelling av ulv i region 3. jf. §§ 4, 7 og 10 i rovviltforskriften jf. § 18 b i naturmangfoldloven.

II. Kvote for betinget skadefelling

Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner som kan oppstå på husdyr, tamrein eller annen eiendom, og skal rette seg mot bestemte individer. Kvoten for betinget skadefelling settes på et nivå som gjør at den er tilstrekkelig for å håndtere akutte skadefellingssituasjoner. Ut fra den foreliggende dokumentasjon om bestandssituasjonen for ulv, basert på oppdatert kunnskap per 15. mars 2021, og basert på erfaringer rundt skadesituasjoner med ulv tidligere år, finner rovviltneemndene at det bør fastsettes en kvote for betinget skadefelling på 6 ulver for å forebygge betydelige skader på husdyr og tamrein.

Et uttak gjennom betinget skadefelling på inntil 6 ulver vurderes ikke å være til skade for bestandens overlevelse.

Det fastsettes en kvote på 6 ulver for betinget skadefelling i perioden 1. juni 2021 – 15. februar 2022.

Vedtaket er fattet med hjemmel i § 18 i lov om forvaltning av naturmangfold av 19. juni 2009, jf. § 8 i forskrift om forvaltning av rovvilt av 18. mars 2005.

Rovviltneemndene har fattet vedtaket på bakgrunn av siste tilgjengelige vitenskapelige kunnskap om ulvens bestandsstatus, jf. naturmangfoldloven § 8. Rovviltneemndene anser at

det foreligger tilstrekkelig kunnskap om virkninger på naturmiljøet i denne saken, og føre-var-prinsippet, jf. § 9, kommer derfor ikke til anvendelse. Nemndene anser at en kvote på 6 dyr ikke vil påføre bestanden en for stor samlet belastning, jf. § 10. Hensynet til differensiert forvaltning skal ligge til grunn for en tillatelse til skadefelling, jf. § 12. Nemndene anser at § 11 ikke er relevant i denne sammenheng.

Vedtaket er fattet med hjemmel i § 8 i forskrift om forvaltning av rowilt av 18. mars 2005, jf. § 18 i lov om forvaltning av naturmangfold av 19. juni 2009. Dette vedtaket er et enkeltvedtak og kan påklages i medhold av forvaltningsloven kapittel VI, senest innen 3 uker etter at vedtaket er gjort kjent.

Aud Hove
leder av rowiltnemnda region 3.
(sign)

Vedlegg: saksframlegg

Adresseliste:

Miljødirektoratet

Klima- og miljødepartementet

Sak 14/21 Kvote for betinget skadefelling av ulv i region 3, 2021-2022.

Sekretariatet i region 3 anbefaler overfor rovviltnemnda at det fattes vedtak om:

- **Kvote for betinget skadefelling av ulv med en kvote på inntil 6 dyr.**
-

Styrende dokumenter

Naturmangfoldloven

Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven), av 19.6.2009 nr. 100, legger rammen for forvaltningen av naturressursene, jf. § 1. Etter § 5 skal artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og artene skal forekomme i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Naturmangfoldloven § 7 sier at prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet og vurderingene skal framgå av beslutningen. Tiltak etter naturmangfoldloven skal også avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14, og uttak kan dernest tillates etter § 18 første ledd b), for å forhindre skade på husdyr, tamrein eller annen eiendom. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målsettingen nås på annen måte eller i annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning i rovviltforskriften § 1

Rovviltforskriften

Rovviltforskriften § 3 første ledd definerer de nasjonale bestandsmålene for brunbjørn, gaupe, jerv og ulv. Region 5 og region 4 har et felles ansvar for nasjonalt bestandsmål på 4-6 årlige ynglinger av ulv, der 3 av disse skal ha skjedd i revir som i sin helhet ligger i Norge. Ynglinger utenfor ulvesonen skal medregnes. Der en del av reviret ligger i Sverige skal en yngling medregnes med en faktor på 0,5 (bestandsmålet for ulv skal oppnås i fellesskap mellom region 4, Oslo, Akershus og Østfold og region 5 Hedmark). Når bestandene av den enkelte art ligger over disse regionale bestandsmålene har rovviltnemnda myndighet til å fatte vedtak om kvote for betinget skadefelling, lisensfelling og kvotejakt, jf. henholdsvis §§ 8, 10 og 11. Ved vurdering av om nemnda har myndighet legges data om siste års yngling for brunbjørn og ulv til grunn, mens gjennomsnittet for de tre siste års ynglinger legges til grunn for gaupe og jerv, jf. § 7 første ledd, fjerde og femte punktum. Det er et absolutt krav om at nemnda må være beslutningsdyktig i henhold til § 7 tredje ledd

I § 7 andre ledd heter det «Rovviltnemndens vedtak skal bygge på den regionale forvaltningsplanen for rovvilt, data om biologiske og bestandsmessige forhold og om skade- og konfliktsituasjonen, jf. forskriften § 3 tredje ledd og § 6.»

Det er Nasjonalt overvåkningsprogram for rovvilt som skal gi data om status og utvikling i bestandene, jf. § 3 siste ledd. Når kvote etter forskriften §§ 8, 10 og 11 er vedtatt, belastes irregulær avgang av rovvilt i regionen denne kvoten, jf. § 7 siste ledd.

Om skadefelling

Skadefelling er hjemlet i naturmangfoldloven § 18, første ledd bokstav b, jf. rovviltforskriften § 8; skadefelling av brunbjørn, gaupe, jerv og ulv er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner som kan oppstå på husdyr eller tamrein.

Rovviltneemnda eller Miljødirektoratet setter en kvote for betinget skadefelling, jf. henholdsvis §§ 8 og 13 i rovviltforskriften. Fellingstillatelse gis av Statsforvalteren innenfor den kvote og på de vilkårene som er satt, jf. § 9, samt føringer gitt i rovviltforliket. Kvoten som vedtas gjelder i perioden 1. juni til 15. februar, jf. § 8 første ledd siste punktum.

Skadefelling retter seg mot enkeltindivider, og er ikke et virkemiddel som kan benyttes til å regulere bestanden. Regulering av bestandsstørrelsen skal skje gjennom lisensfelling eller kvotejakt. Kvoten for betinget skadefelling kan derfor heller ikke direkte sammenlignes med en kvote for lisensfelling eller kvotejakt. Kvoten settes blant annet ut fra det en forventer er realistisk at kan bli felt under skadefelling gjennom beitesesongen.

Vedtak om skadefelling er frikoblet fra grunneierretten.

Bestandssituasjonen for ulv

For den sør-skandinaviske bestanden av ulv er de siste opplysningene om bestandssituasjonen sammenstilt i rapporten *Bestandsovervåking av ulv vinteren 2019-2020*. Rapporten er utarbeidet på oppdrag av Miljødirektoratet i Norge og Naturvårdsverket i Sverige. Kartlegging av valpekull og antall ulver i Skandinavia foregår hver vinter i perioden fra 1. oktober til 31. mars. Bestandsstørrelsen på ulv i Sverige beregnes på bakgrunn av antall registrerte valpekull, mens i den norske delen av bestanden kartlegges alle individer ved sporing og DNA-analyser. I overvåkingssesongen 2019-20 ble det registrert 45 kull med ulvevalper født i Skandinavia i 2019, hvorav 34 i Sverige, 6 helnorske og 5 med tilhold på begge sider av riksgrensen mellom Norge og Sverige. Vinteren 2019-2020 ble den skandinaviske totalbestanden beregnet til 450 ulver (95% CI: 356-585), beregningen tar ikke hensyn til dødelighet gjennom registreringssesongen.

Det ble påvist 56 ulver med helnorsk tilhold. I tillegg er 47-50 ulver påvist med tilhold på tvers av riksgrensen. Dersom grenseulver fordeles mellom landene med halvparten til hvert land, gir dette en norsk delbestand på totalt 80-81 ulver vinteren 2019-2020, før døde ulver i perioden er fratrasket.

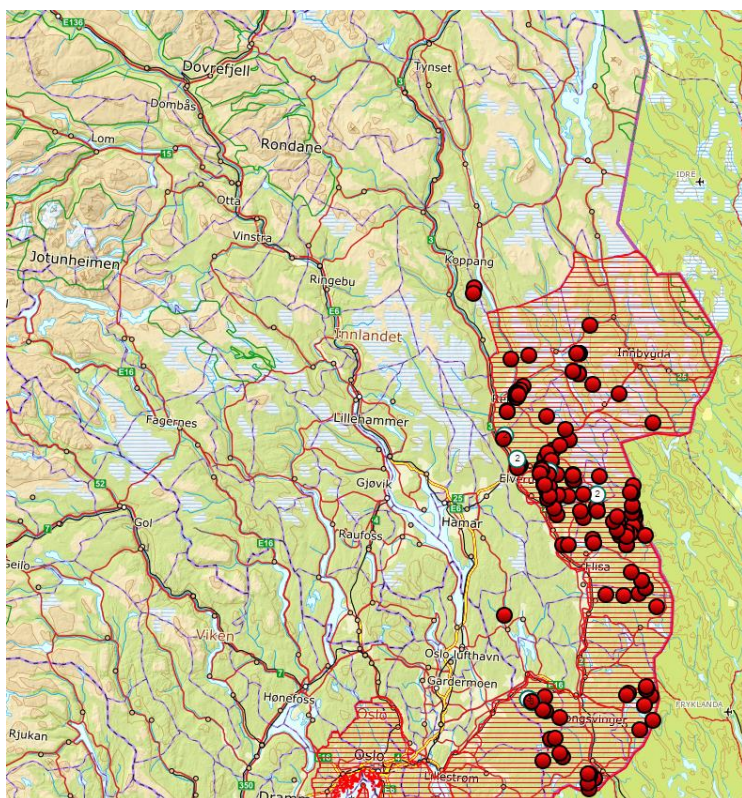
For den norske delen av bestanden finnes det oppdaterte opplysninger om bestandssituasjonen for ulv gjennom de foreløpige statusrapportene som utarbeides gjennom vintersesongen. De siste opplysningene per dags dato er rapporten "Ulv i Norge pr 15. mars 2021 – Foreløpige konklusjoner for vinteren 2020-2021. Rapport 3", se

vedlegg. Rapporten er utarbeidet av Høgskolen i Innlandet på oppdrag fra Rovdata. Opplysningene nedenfor er hentet fra denne rapporten.

For registreringssesongen 2020-2021 er det pr. 15. mars dokumentert totalt 106 - 108 ulver med helt eller delvis tilhold i Norge. 24 av disse er døde som følge av irregulær avgang (skadefelling, lisensfelling og påkjørsel). Når en trekker fra de som har gått ut som følge av irregulær avgang, er det så langt i vinter registrert 82-84 ulver med helt eller delvis tilhold i Norge, hvorav 33 ulver med helnorsk tilhold. Tilsvarende tall fra foregående registreringssesong var 84-88 ulver med helt eller delvis tilhold i Norge etter fratrekk av kjente døde dyr, hvorav 43 ulver med helnorsk tilhold. Dette betyr at samlet antall dyr med helt eller delvis tilhold i Norge er på samme nivå, mens antallet som bare har tilhold i Norge er noe lavere enn i fjor.

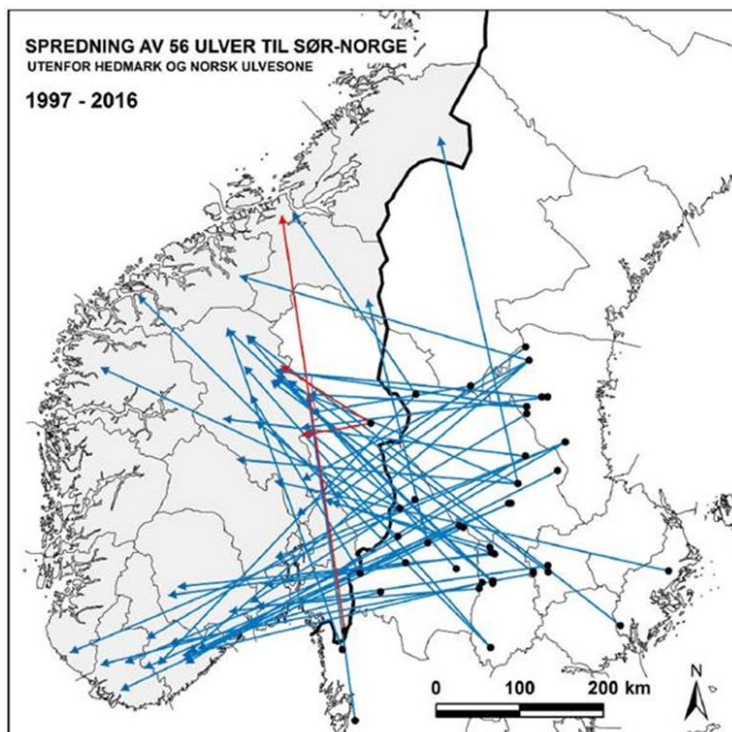
Hittil i vinter er det dokumentert 5 sikre valpekull i helnorske revir (mot 6 i 2019/2020) og 6 valpekull i grenserevir (mot 5 i 2019/2020). De 5 ynglingene innenfor helnorske revir har alle skjedd innenfor ulvesona, i revirene Hornmoen, Kynna, Bograngen, Mangen, Aurskog (hvorav Kynna-reviret og Aurskog-reviret ble tatt ut under lisensfelling). Også for de 6 ynglingene i grenserevir er arealene på norsk side innenfor ulvesona.

Valpekull er bekreftet i 5 (2 av disse er tatt ut) helnorske og 6 grenserevir. Når grenserevir vektlegges med 0,5, tilsvarer dette 8 ynglinger. Det er ikke påvist ynglende ulv i region 3/Oppland de senere år. Det er likevel ingen regel mot at enkeltdyr kan opptre i beiteprioriterte områder (Figur 1).

Figur 1. Ulveobservasjoner påvist av SNO april 2021. ● Antatt/dokumentert ulv.

Forekomsten av ulv i region 3 vil avhenge av bestandsstatus og sosiale forhold i flokkene i forvaltningssonen for ulv øst for region 3 (region 4 og 5), og særlig av bestandsforholdene i Sverige. Av de ulver som er felt på skadefelling i region 3, har de fleste vandret inn fra Sverige (Figur 2).

Figur 2. Spredning av ulv til Sør-Norge utenfor ulvesonen.

Kjent avgang av ulv

I perioden 1. mai 2020 til 27. april 2021 er det kjent avgang på i alt 33 ulver på landsbasis, hvorav 3 individ er felt i region 3 (Oppland). Tilsvarende tall fra 1. mai 2019 til 27. april 2020 var på 20 ulver i avgang, hvorav 2 dyr felt i Oppland (Tabell 1).

Tabell 1. Kjent avgang av ulv i region 3/Oppland de senere år.

	10/11	11/12	12/13	13/14	14/15	15/16	16/17	17/18	18/19	19/20	20/21
Skadefelling	2		1	2	3	3	2	2	1		1
Lisensfelling										3	1
Trafikk-drept				1							
Nødverge	1										
Illegalt uttak									1		

Tap og skadesituasjon for husdyr og tamrein på beite

På landsbasis er det i 2020 erstattet 1409 sau som tapt til ulv. Av disse er 676 knyttet til Innlandet (hvorav 144 i region 3 Oppland).

I region 3 er tapene til ulv i 2020 særlig knyttet til skadesituasjonen Vuludalen og Øyer (Tabell 2).

Det er ikke påvist skade av ulv på tamrein senere år i region 3.

Tapstallene varierer mye mellom år, men det er årvisse tap av beitedyr til ulv i region 3, hovedsakelig som følge av streifdyr fra Sverige.

I 2020 behandlet Statsforvalteren i Innlandet 43 søknader om fellingstillatelse på ulv (nye eller forlengelser), hvorav 9 gjaldt region 3/Oppland. Statsforvalteren ga fellingstillatelse i 42 tilfeller, mens 1 søknad ble avslått. Et dyr ble felt på skadefelling i region 3 i 2020.

Tabell 2. De viktigste hendelser/skadesituasjoner med ulv i Region 3/Oppland de senere år.

	Kommune	Påvist skade av ulv	Skadeperiode	Felt dato	Merknad
2006	Lesja	33	8. mai- 31. mai	31/5	Skadefellingstillatelse gitt av direktoratet
2007	Ringebu	26	1.-4. juni	-	
2009	N-Fron	61	12/6-23/7	16/7 2/7	2 ulver gikk sammen, det ble gitt 1 mill fra M-dir til forsinka slipp
2010	Ringebu/Øyer	22	13/6-27/6	27/6 27/6	2 ulver felt, den ene i nødverge
2012	Lesja	96	15/6-1/10	17/6	Den ene av de to ulvene gikk der stort sett hele sommeren
2013	Gausdal	28	26/5-9/6	-	
	Ø-Slidre	39	23/6-13/7	16/7	Skadene var i grenseområdene mellom Fron og Ø-Slidre
	Fron	91	23/6-16/7		
	Dovre	11	22/6-17/7	-	
	Vang	8	8/6-9/6	9/6	
2014	Dovre/Vågå/ Fron			10/5 15/5	Ble felt en ulv i Vågå forut for skade, i tillegg ble en ulv tatt ut i Fron i mai forut for skade
	N-Aurdal	33	26-29/12	31/12	Skade på tamrein
2015	Ringebu			17/5	Felt før skade
	Lillehammer	15	5/6-6/6	5/6	Ikke søkt om erstatning
	N-Fron/Sel	29	18/6-20/7	20/7	
2016	Lesja	2	23/5-24/5	25/5	
	N-Fron	30	12/6-19/6	19/6	
2017	Ringebu	12	19/6	19/6	
		43	25/6-5/7	-	Ble påskutt, ettersøk Senere felt i 2017, Hedmark
	Gran/Østre Toten	294	1/6-7/8	7/8	
2018	Jevnaker	14	26/5-22/9	6/10	Ulven ble felt på lisensfelling
	Gausdal	5	17/5		Ingen observasjoner i etterkant
	Øyer	33	13-14/6	14/6	
2019	Nordre Land/Sør Aurdal/Etnedal	11	24/8-27/9	5/1	Felt under lisensjakt i Viken
2020	Nord- Fron			13/5	Felt før skade
	Øyer	2	13/6		
	Ringebu/Øyer	11	8/7		
	Sør-Fron/Vuludalen	9	7/8-15/8		

Vurderinger fra sekretariatet i region 3

Om rovviltnemndenes myndighet

Rovviltnemndene har myndighet til å fatte vedtak om kvote for betinget skadefelling, jf. forskriften §§ 7 og 8, når bestanden av den enkelte art ligger over de nasjonalt fastsatte bestandsmålene for regionen, jf. forskriften § 4. Region 3 (Oppland) har ikke bestandsmål for ulv. Nemndens myndighet skal for ulv baseres på dokumenterte data om siste års ynglinger fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt, jf. forskriften § 3 tredje ledd. Vurdering om nemndene har myndighet skal baseres på siste offisielle statusrapport fra 2019-2020 (1. juni 2020): «*Bestandsovervåking av ulv vinteren 2019-2020. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia 1-2020*». Ifølge denne rapporten er det påvist 6 helnorske ynglinger og 5 i svensk-norske grenserevir i registreringsperioden for 2019-2020. Etter fordeling av grenserevirene (0,5 pr revir) tilsvarer dette 8,5 ynglinger i Norge. Bestandsmålet for ulv er dermed nådd.

Om hjemmelsgrunnlaget etter nml § 18 første ledd bokstav b

Formålet med uttak etter nml. § 18, bokstav b er å forhindre skade. Etter annet ledd kreves det i tillegg både at uttak ikke truer bestandens overlevelse og at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Vurdering av vilkåret om at uttaket må avverge skade

Det beiter et stort antall sau, tamrein og storfe i region 3. Det forekommer årlig skader på beitedyr forårsaket av ulv i regionen. Hvor skadene oppstår, og hvor omfattende de er, varierer fra år til år. For region 3 ble det i 2020 erstattet 144 sau som tapt til ulv. Sekretariatet legger til grunn at det med stor grad av sannsynlighet kan oppstå skade på både sau og tamrein i kommende beitesesong. Vilket i nml § 18 første ledd bokstav b anses oppfylt.

Vurdering av vilkåret om at formålet ikke kan nås på en annen tilfredsstillende måte

Det beiter et stort antall beitedyr i regionen. Erfaringene fra foregående år har vist at det i liten grad er mulig å forutsi hvor skadesituasjoner kan oppstå. I hvert enkelt tilfelle der det kan bli aktuelt med skadefelling, skal Statsforvalteren også gjøre en vurdering av om det finnes annen tilfredsstillende løsning for å forhindre tap av beitedyr. Sekretariatet ser ikke at det foreligger andre tilfredsstillende løsninger enn å fastsette en kvote for betinget skadefelling av ulv.

Vurdering av vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse

Det følger av nml. § 18 andre ledd at vedtaket etter bestemmelsens første ledd bokstav a til f bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse. I overvåkingssesongen 2019-20 ble det registrert 45 kull med ulvevalper født i Skandinavia i 2019, hvorav 34 i helsvenske revir, 6 i helnorske revir og 5 i revir på tvers av riksgrensen mellom Norge og Sverige. Vinteren 2019-2020 ble den skandinaviske totalbestanden beregnet til 450 ulver (95% CI: 356-585).

Sekretariatet viser til at skadefelling ikke er et virkemiddel for å regulere bestanden, men at formålet er å håndtere akutte skadesituasjoner eller situasjoner hvor det er et overhengende skadepotensial. Statsforvalteren må i hvert enkelt tilfelle vurdere en eventuell iverksetting opp mot regional forvaltningsplan og kriteriene i rovviltforskriften. De skadegjørende individene i prioriterte beiteområder er streifdyr eller innvandrende dyr som prøver å etablere seg i områder der slik etablering ikke er ønskelig. I denne sammenheng anser sekretariatet at et vedtak om kvote for skadefelling ikke kan sies å true bestandens overlevelse.

Om kvote for betinget skadefelling av ulv

Etter lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven), av 19.6.2009 nr. 100, § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Beslutninger som kan påvirke naturmangfoldet skal tuftes på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, jf. naturmangfoldloven § 8. Ulvebestanden er godt undersøkt med årlige sporinger, og man har dermed god oversikt over svingningene i bestanden, jf. Rapporten *Bestandsobservasjon av ulv vinteren 2018-2019. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia 1-2020*, samt den foreløpige statusrapporten for ulv i Norge av 15. mars 2021.

”Føre-var-prinsippet” i § 9 sier at når det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvordan beslutningens virkning vil være på naturmiljøet, skal man unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Sekretariatet anser at det foreligger tilstrekkelig kunnskap til at nemndene kan fatte vedtak.

Ved vurdering av kvote for betinget skadefelling skal det ifølge kommentarene til rovviltforskriften § 7 annet ledd gjøres en samlet vurdering av bestandens status og forventede utvikling. Ut ifra dette skal det sannsynliggjøres at bestanden etter neste yngling fortsatt vil oppfylle det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen.

Etter sekretariatets oppfatning vil et sentralt punkt i vurderingene være kravet til at det skal sannsynliggjøres, jf. kommentaren til rovviltforskriften § 7, om at bestanden etter neste yngling fortsatt vil oppfylle det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen”.

Fra og med 2015 har bestanden hvert år ligget over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet.

Sekretariatet viser i denne sammenheng til at betinget skadefelling kun skal gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning, jf. naturmangfoldloven § 12 om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder og rovviltforskriften § 9. Dette innebærer at tillatelse til betinget skadefelling i all hovedsak vil være aktuelt for dyr som oppholder seg i viktige beiteområder for husdyr og tamrein. Ved vurdering av om det skal innvilges tillatelse til skadefelling skal Statsforvalteren rent konkret vurdere en rekke faktorer, herunder føringer i rovviltforliket, regional forvaltningsplan, områdets betydning som beitemark, skadens omfang og utvikling, potensialet for fremtidige skader, mulighet for å gjennomføre forebyggende tiltak og eventuell forekomst av genetisk viktig individ.

Den 19. mars 2019 vedtok Klima- og Miljødepartementet å endre lisensfellingsperioden for ulv utenfor ulvesonen. Perioden ble endret fra 1. oktober til og med 31. mars til 1. desember til og med 31. mai. Per dags dato (27. april 2021) gjenstår det 6 dyr på lisensfellingskvoten av ulv i region 3. Ved en eventuell felling av flere dyr under lisensfelling må de trekkes fra skadefellingskvoten.

For perioden 1. juni 2020 – 15. februar 2021 ble det vedtatt en kvote på 6 dyr for betinget skadefelling i region 3. Det ble felt et dyr på skadefelling. I samme periode foregående sesong (2019-2020) ble det ikke felt dyr på skadefelling.

Erfaringer fra tidligere år tilsier at en skadefellingskvote på 6 dyr kan være nødvendig for å kunne forbygge skader på husdyr gjennom hele beitesesongen. Det gjenstår fortsatt 6 dyr på lisensfellingskvoten i region 3 pr. 28.4.2021. Siden både skadefelling og all øvrig irregulær avgang (påkjørslar, lisensjakt mv.) belastet skadefellingskvoten er det etter sekretariatets vurdering behov for en kvote på inntil 6 ulv i 2021. Som følge av endret lisensfellingsperiode kan det være behov for å iverksette skadefelling helt frem mot 1. desember. Dette gjelder spesielt i beiteområder for rein.

Ut fra bestandsutviklingen, og med henblikk på at skadefelling vil gjelde individer som oppholder seg utenfor forvaltningsområdet for ynglende ulv, anser sekretariatet at en kvote for betinget skadefelling på 6 dyr er forsvarlig, jf. naturmangfoldloven § 10.

Sekretariatene anser at et uttak av 6 ulver på skadefelling ikke vil være til hinder for mulighetene til å nå bestandsmålet kommende år, og heller ikke vil virke negativt på ulvens muligheter til overlevelse på lang sikt, jf. forskriften § 7.

Naturmangfoldloven § 11 anses ikke som relevant i denne sammenheng.

I henhold til rovviltforskriften § 8 gjelder kvote for betinget skadefelling i perioden 1. juni -15. februar.

Innstilling fra sekretariatet i region 3

Forslag til vedtak:

I. Om nemndas myndighet

Rovviltnemnda i region 3 viser til at det ikke er mål om ynglinger av ulv i region 3, og nemnda har følgelig myndighet til å åpne for skadefelling og lisensfelling av ulv i region 3. jf. §§ 4, 7 og 10 i rovviltforskriften jf. § 18 b i naturmangfoldloven.

II. Kvote for betinget skadefelling

Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner som kan oppstå på husdyr, tamrein eller annen eiendom, og skal rette seg mot bestemte individer. Kvoten for betinget skadefelling settes på et nivå som gjør at den er tilstrekkelig for å håndtere akutte skadefellings situasjoner. Ut fra den foreliggende dokumentasjon om bestandssituasjonen for ulv, basert på oppdatert kunnskap per 15. mars 2021, og basert på erfaringer rundt

skadesituasjoner med ulv tidligere år, finner rovviltnemndene at det bør fastsettes en kvote for betinget skadefelling på 6 ulver for å forebygge betydelige skader på husdyr og tamrein.

Et uttak gjennom betinget skadefelling på inntil 6 ulver vurderes ikke å være til skade for bestandens overlevelse.

Det fastsettes en kvote på 6 ulver for betinget skadefelling i perioden 1. juni 2021 – 15. februar 2022.

Vedtaket er fattet med hjemmel i § 18 i lov om forvaltning av naturmangfold av 19. juni 2009, jf. § 8 i forskrift om forvaltning av rovvilt av 18. mars 2005.

Rovviltnemndene har fattet vedtaket på bakgrunn av siste tilgjengelige vitenskapelige kunnskap om ulvens bestandsstatus, jf. naturmangfoldloven § 8. Rovviltnemndene anser at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om virkninger på naturmiljøet i denne saken, og føre-var-prinsippet, jf. § 9, kommer derfor ikke til anvendelse. Nemndene anser at en kvote på 6 dyr ikke vil påføre bestanden en for stor samlet belastning, jf. § 10. Hensynet til differensiert forvaltning skal ligge til grunn for en tillatelse til skadefelling, jf. § 12. Nemndene anser at § 11 ikke er relevant i denne sammenheng.

Vedtaket er fattet med hjemmel i § 8 i forskrift om forvaltning av rovvilt av 18. mars 2005, jf. § 18 i lov om forvaltning av naturmangfold av 19. juni 2009. Dette vedtaket er et enkeltvedtak og kan påklages i medhold av forvaltningsloven kapittel VI, senest innen 3 uker etter at vedtaket er gjort kjent.

Vedlegg: [Ulv i Norge pr. 15. mars 2021. Foreløpige konklusjoner vinteren 2020-2021.](#)